

være Grund til i Slutningen af § 1 for Eksempel at tilføje: dog ikke længere end til 1. November 1927.

Med Hensyn til Anvendelsen i Praksis af § 2 nærer jeg ligesom den ærede foregaaende Taler store Betæneligheder. Begunstigelsen vil ikke blive ens for alle Egne, heller ikke for København, og den vil flere Steder ikke komme de byggende til gode, i det mindste ikke fuldt ud. Tænker man sig for Eksempel en By, der har baade Statsbane og Privatbane, og der findes Teglværker ved begge Baner, vil ifølge Paragraffens Ordlyd kun de Teglværker, der ligger ved Statsbanerne, komme til at nyde godt af den anførte Lettelse. Ganske vist vil jeg indrømme, at der i Slutningen af § 2 nævnes noget om „Lettelse paa anden Maade“, og her ind under kunde maaske Privatbanerne komme; men da der udtrykkelig er nævnt Statsbanerne, vil dette maaske være et for begrænsende Udtryk for en saadan Tanke. Som den ærede sidste Taler omtalte, bliver jo ogsaa fra adskillige Steder Materialerne sejlet hertil. Endvidere kan dette at give et saadant Tilskud een Gang for alle let blive en Gave til en Byggespekulant, som sælger Bygningen, naar den er opført. Jeg nærer saaledes store Betæneligheder ved § 2. Er en Nybygning, der opføres paa en Brandtomt, en Nybygning i Henhold til nærværende Lov? Hvis saa er, kan en Grundejer, hvis Ejendom er brændt, og som maaske har saa godt assureret, at Assurancesummen ikke en Gang vil gaa helt med til Opførelsen af den nye Bygning, jo faa billig Befordring for de Materialier, han skal have at bygge med, og det vil endog være saaledes, at han foruden det Overskud, han maaske har fra sin Assurance, ogsaa faar et Tilskud af Staten. Men det kan dog ikke være Meningen.

At den højtærede Indenrigsminister har fremsat Lovforslaget saaledes, at Loven kommer til at gælde ikke alene for København, men for hele Landet, har min Tilslutning. Derved aabnes der Mulighed for at afhjælpe Trangen i Provinserne, hvis der er en saadan til Stede. Det har desværre ikke været mig muligt i den korte Tid, jeg har haft til Raadighed, at skaffe saa fyldestgørende Oplysninger, som jeg kunde ønske, men jeg har dog nogle Oplysninger fra Aalborg, som jeg kunde have Lyst til at meddele her, da det egentlig giver, synes jeg, et nogenlunde godt Indblik i, hvorledes Forholdet er mellem Grundskatterne i København og i Provinserne. Tager

man f. Eks. 3 Ejendomme i Aalborg med udelukkende 2 Værelsers Lejligheder til en Vurderingssum af henholdsvis 32,000, 15,000 og 12,000 Kr., saa udgør de kommunale Ejendomsskatter, nemlig Grundskat, Huskat og Ejendomsskyld, i alt 119 Kr. 25 Øre, 68 Kr. 54 Øre og 45 Kr. 68 Øre eller imellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$ pCt. af Vurderingssummen. For Ejendomme med 3 Værelsers Lejligheder stiller Forholdet sig saaledes: I 3 Ejendomme med udelukkende 3 Værelsers Lejligheder til en Vurderingssum af henholdsvis 31,000, 27,000 og 19,000 Kr. udgør de kommunale Skatter — lige saadan Grundskat, Huskat og Ejendomsskyld — i alt 125 Kr. 63 Øre, 127 Kr. 40 Øre og 89 Kr. 93 Øre eller lige saadan mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$ pCt. af Vurderingssummen. For Ejendomme med 4 Værelsers Lejligheder er Forholdet akkurat det samme, det bliver kun mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$ pCt. af Vurderingssummen.

Der er den store Forskel mellem København og Købstæderne, at medens i København Arealskatten, Ejendomsskylden og Grundskatten f. Eks. for 1916—17 udgør henimod 50 pCt. af Indkomstskatten, udgør Skatten i Købstæderne — det er altsaa Grundskatten, Huskatten og Ejendomsskylden — kun ca. 20 pCt. af Formue- og Lejlighedsskatten, og udelader man Ejendomsskylden, stiller det sig langt værre, idet Procenten saa udgør henholdsvis ca. 40 mod ca. 6. Jeg anser det derfor ikke for meget sandsynligt, at Loven vil faa nogen særlig Betydning for Provinserne og Købstæderne, hvorimod den vil faa det for København. Jeg bruger her København i Betydning København-Frederiksberg, idet jeg antager — men det ved jeg nu for øvrigt ikke, dertil er jeg ikke tilstrækkeligt inde i Forholdene —, at Forholdene der er nogenlunde ens. Dertil kommer, at skønt det maa indrømmes, at der for Tiden bygges for lidt i f. Eks. en By som Aalborg, tror jeg dog ikke, at Forholdene i saa Henseende paa langt nær stiller sig saa daarligt som i København. Ganske vist meldte der sig i Aalborg sidste Flyttedag 10 Familier, som manglede Lejligheder, medens der tidligere kun plejede at melde sig 2—3 Familier, men siden den Tid er der paabegyndt Opførelse af Bygninger med 87 Stkr. 2 Værelsers Lejligheder, 70 Stkr. 3 Værelsers og 15 Stkr. 4 Værelsers Lejligheder foruden nogle større, saa jeg tror ikke, at der kan være Tale om, at der f. Eks. i Aalborg eksisterer nogen Trang paa dette Omraade. Af det her fremførte synes jeg,